

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 932/2017
26.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Марине Стефановић, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 5/17 од 09.03.2017. године и Вишег суда у Београду Кж1 326/17 од 24.05.2017. године, у седници већа одржаној 26.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 5/17 од 09.03.2017. године и Вишег суда у Београду Кж1 326/17 од 24.05.2017. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 5/17 од 09.03.2017. године, окр. АА, оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити ако окривљени за време од две године не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Виши суд у Београду је пресудом Кж1 326/17 од 24.05.2017. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. Марина Стефановић, поднела је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9., 438. став 2. тачка 2. и 3., члана 68. став 1. тачка 10. ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепену пресуду тако што ће укинути првостепену пресуду и предмет вратити првостепеном суду

на поновни поступак или да укине другостепену пресуду и предмет врати вишем суду на поновни поступак.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је побијаним пресудама повређен идентитет оптужбе и пресуде и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, јер је првостепени суд изменио чињенични опис дела у погледу времена извршења тако што је навео да је окривљени дело извршио у периоду од маја 2015. до краја 2015. године.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Према стању у списима предмета, оптужницом Другог ОЈТ у Београду Кт 4720/15 од 23.03.2016. године окривљеном АА стављено је на терет извршење кривичног дела из члана 194. став 1. КЗ и као време извршења дела наведен датум 30.09.2015. године. Дописом Кт 4720/15 од 27.09.2016. године јавни тужилац је прецизирао оптужни акт и као време извршења навео период од 2013. до 2015. године, а на главном претресу од 09.03.2017. године заменик јавног тужиоца изменио је оптужни акт у погледу времена извршења дела, тако што је као период извршења означио мај 2015. до 30.09.2015. године.

Изреком првостепене пресуде окривљени је оглашен кривим да је кривично дело извршио у периоду од маја 2015. године до 30.09.2015. године, дакле управо у периоду који је означен у измењеном оптужном акту као период извршења предметног кривичног дела, па тиме ни на који начин није повређен идентитет оптужбе и пресуде, како то неосновано наводи бранилац у поднетом захтеву.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да радње окривљеног не представљају радњу извршења кривичног дела насиље у породици већ евентуално неког другог кривичног дела, чиме указује на повреду закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, али у захтеву не образлаже због чега сматра да радње окривљеног не представљају то кривично дело и о којем другом делу је евентуално реч.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је суд одбио предлог да се обави медицинско вештачење повреда оштећене и да се саслуша лекар који је прегледао

оштећену након критичног догађаја, чиме износи своје виђење о могућности повређивања оштећене, те тиме у суштини оспорава утврђено чињенично стање.

Осим тога, бранилац у захтеву као разлог подношења захтева наводи и повреде одредаба члана 68. став 1. тачка 10. и члана 438. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП.

Чињенично стање као и наведене повреде одредаба Законика о кривичном поступку, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић